

Raalte, maandag 7 februari 2011.

Bezuinigen in het land van melk en appelstroop.

Het paradijs op deze wereld is soms ver te zoeken. Veel mensen, ook in ons land, zullen dat bevestigen. De ideale samenleving bestaat niet, daarvoor zijn de omstandigheden van mensen te verschillend. Toch heb ik altijd de indruk, dat als er een verkiezing gehouden zou worden voor het land van melk en honing, ons land een goede kanshebber is.

Ik ben geen nationalist, toch ben ik er altijd trots op geweest Nederlander te zijn. Ik houd bijvoorbeeld van de vrijheid die we hebben in dit land. Ik ben ook altijd trots geweest op de zorg die er is voor de zwakkeren en kwetsbaren in ons mooie land. Zelf werk ik al meer dan 25 jaar in het onderwijs aan mensen met een verstandelijke beperking. Prachtige mensen, maar wel kwetsbaar. Ik vind het gewoonweg fantastisch dat er in ons land zulke goede voorziening zijn voor deze mensen. Hier kunnen we als land echt trots op zijn!

Misschien wék ik nu de indruk alsof deze voorzieningen een soort extra zijn, die we als land toch maar mooi gerealiseerd hebben. Ja, ik ben trots op deze voorzieningen, maar tegelijkertijd vind ik het vanzelfsprekend dat er voor alle inwoners in dit rijke land, alles uit de kast wordt gehaald om ieder mens de kans te geven zichzelf te kunnen ontwikkelen. Ontwikkelen in al zijn talenten en mogelijkheden. Het is voor mij uiteindelijk een kwestie van keuzes.

En we zijn nu in een periode terecht gekomen waarin keuzes gemaakt moeten worden, omdat het land van melk en honing door de economische crisis, een land van melk en appelstroop is geworden. Maar ook melk en appelstroop zijn goed te verteren. We zijn nog steeds een rijk land, misschien iets minder rijk, maar nog steeds rijk.

Ik wil niet bestrijden dat er bezuinigd moet worden en ik begrijp goed dat de bomen niet tot in eeuwigheid de hemel in blijven groeien. Maar ik bestrijd wel de keuzes die gemaakt worden, want het blijven keuzes. En ik ben dan ook geschokt dat er in dit land van melk en appelstroop een keuze wordt gemaakt om te bezuinigen bij de meest kwetsbaren in onze samenleving. In plaats van trots voel ik een schaamte voor dit land.

Hoe is het mogelijk dat deze keuze door de regering wordt gemaakt? Ik ben directeur van een prachtige school voor speciaal en voortgezet speciaal onderwijs aan zeer moeilijk lerende kinderen in Raalte. Er wordt hier met veel liefde, motivatie en inzet gewerkt aan het onderwijs voor en de ontwikkeling van onze leerlingen. We werken hard aan de talenten van onze leerlingen. Leerlingen die dankzij de middelen die er zijn, een zinvolle en waardevolle toekomst tegemoet kunnen zien. Leerlingen die dankzij de middelen die er zijn, een zinvolle en waardevolle bijdrage kunnen leveren aan de samenleving.

Maar blijkbaar ziet de regering dit anders en is er besloten om te bezuinigen op deze middelen, waardoor de kansen van onze leerlingen afnemen. De regering is van plan om 300 miljoen te bezuinigen op het speciaal onderwijs. De regering is van plan om 300 miljoen te bezuinigen op de kansen van de meest kwetsbaren in onze samenleving.

Hoe is het toch mogelijk dat in ons land, deze keuze wordt gemaakt? Ik roep de politiek dan ook hartstochtelijk op om andere keuzes te maken. Ik begrijp dat iedere keuze gevolgen heeft, maar het is te gemakkelijk, misschien wel laf, om geld weg te halen bij mensen met een handicap. Dit is dan ook waarom ik me schaam, want het gebeurt in het land dat in mijn ogen nog steeds in aanmerking komt voor de titel 'land van melk en honing'.

Kees van Tilburg.

De Zonnehof, Hartkampweg 6, 8101 ZW Raalte, Tel 0572-362822